

DECIZIA NR. ISR.10416/26.08.2019
privind soluționarea contestației formulată de
S.C. M
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice X
- Inspecție Fiscală
sub nr. .2014
și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. .2014
și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. .2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 2, a fost sesizată de **S.C. M, prin administrator statutar C**, având J04/.../2007, CUI ..., prin administrator C., prin adresa înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ..2019, prin care se solicită reluarea soluționării contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, întrucât a încetat definitiv motivul pentru care s-a dispus soluția de suspendare, în sensul că dosarul penal s-a soluționat definitiv, anexând în acest sens Ordonanța din .2018 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr. .../P/2014 și Ordonanța de clasare din .2019 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr./P/2018.

Societatea, prin administrator statutar C solicită comunicarea actelor de procedură în oraș ...

Având în vedere că societatea are domiciliul fiscal în județul X, competența de soluționare a contestației formulate de aceasta aparține Serviciului Soluționare Contestații 2 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași.

Prin Referatul nr. ..2019, Directorul general al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași a aprobat delegarea competenței de soluționare a contestației formulată de **S.C. MA** către Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul aceleiași direcții regionale.

S.C. MA formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de

Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014.

Obiectul contestației îl reprezintă suma de **S lei, reprezentând:**

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – accesorii aferente TVA.

Prin Decizia nr. .2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații a dispus soluția de suspendare a soluționării contestației formulate de **S.C. M** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. , emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, cu privire la suma totală de **S lei**, întrucât pentru această sumă, organul de inspecție fiscală a înaintat către Parchetul de pe lângă Tribunalul X, Plângerea penală nr. .2014, împotriva numiților C și C , în calitate de administratori și asociați ai **S.C. M** , considerând că faptele constatate pot întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, reluarea cauzei urmând a avea loc la momentul încetării definitive a motivului pentru care s-a dispus suspendarea.

Prin Ordonanța din 2018 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr. ../P/2014 se dispune:

- **Clasarea cauzei penale în care s-au efectuat cercetări față de C , administrator statutar al S.C. M** , sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2003, fiecare cu aplic. art. 35 alin. (1) din C.p. totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.p. întrucât nu există probe că acesta a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa.

- **Clasarea cauzei penale, în care s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală**, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 241/2003, întrucât din probatoriul administrat în dosarul cauzei nu rezultă existența faptelor.

- **Disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor de către organele de cercetare penală din cadrul IJ X-SICE față de suspectii C, administrator de fapt al S.C. M și S.C. M** , sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2003, fiecare cu aplic. art. 35 alin. (1) din C.p. totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.p..

Prin Ordonanța de clasare din .2019 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr. .../P/2018 se dispune:

- **Clasarea cauzei față de C , administrator de fapt al S.C. M , și S.C. M j , ambii** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2003, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

- **Clasarea cauzei față de C , administrator de fapt al S.C. M și S.C. M , ambii** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2003, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

- **Mentținerea măsurilor asiguratorii dispuse în cauză**, aceste măsuri urmând a înceta de drept dacă persoana vătămată/parte civilă, Agenția Națională de Administrare Fiscală - AJFP X, nu introduce acțiune în fața instanței civile, în termen de 30 zile de la data comunicării soluției.

Având în vedere că la data solicitării reluării societatea era în procedura de faliment, prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a solicitat administratorului judiciar P IPURL conform pct. 10.9 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, să precizeze dacă menține contestația formulată de societate, precum și să transmită actul de numire al acestuia în calitate de administrator judiciar.

Prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală să precizeze care este punctul său de vedere cu privire la legalitatea stabilirii impozitului pe profit și a TVA în sarcina societății, având în vedere cele două ordonanțe de clasare date în cauză, precum și să precizeze dacă aceste două ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic să precizeze dacă cele două ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Cu adresa nr. .2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală răspunde că cele două ordonanțe sunt definitive și că sumele sunt stabilite în mod legal în sarcina societății.

Cu adresa nr. 2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019, P IPURL , în calitate de administrator judiciar al **S.C. M** precizează că este de acord cu formularea de către societate a contestației și anexează Încheierea din .2016 pronunțată de Tribunalul X-Secția a II-a Civilă în dosarul nr. .../2014*.

Prin adresa nr. I .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, revine la adresa transmisă anterior nr. .2019 și solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic să precizeze dacă cele două ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Cu adresa nr. .2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019 și sub nr. .2019, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic răspunde că cele două ordonanțe sunt definitive.

Având în vedere cele reținute mai sus, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 277 alin. (3) și art. 272 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data reluării procedurii de soluționare a contestației, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 va relua procedura de soluționare a contestației.

I. S.C. MA , formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, privind suma de S lei, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente, motivând în susținere următoarele:

Societatea susține că obligațiile suplimentare au fost stabilite în mod netemeinic și nelegal în sarcina sa.

Cu privire la impozitul pe profit în sumă de S lei, susține că acesta este stabilit în mod nelegal, întrucât exercițiul financiar din anul 2009 este în afara termenului de prescripție.

Precizează că situațiile financiare au fost depuse până la data de .2014, dată anterioară încheierii procesului verbal de control.

Societatea afirmă că cei care definitivează până la data de 25 februarie închiderea exercițiului financiar anterior, depun declarația anuală de impozit pe profit și plătesc impozitul pe profit până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor. Susține că la data efectuării inspecției fiscale, atât declarația 101 privind impozitul pe profit, cât și situațiile financiare pentru anul financiar 2013 erau depuse la Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Astfel, concluzionează că diferența de impozit pe profit aferentă anului 2009 este nelegală și netemeinică, întrucât este o perioadă prescrisă.

Cu privire la TVA în sumă de S lei, respinsă la deducere, societatea afirmă că, pentru bunurile achiziționate, petenta deține facturi fiscale emise în conformitate cu prevederile art. 155 pct. 46 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, dar datorită faptului că nu a fost în țară, administratorul nu a avut posibilitatea prezentării documentelor organelor de control.

Contestatoarea susține că, controlul inopinat a avut în vedere doar informațiile transmise de Curtea de Conturi, privind tranzacțiile

derulate de S.C. F cu **S.C. M**, drept pentru care s-a efectuat verificarea încrucișată numai cu petenta, fără a continua verificarea încrucișată și în situația constatării unor tranzacții nedeclarate în declarația 394, aferente semestrului I și II 2009, de persoanele impozabile de la care petenta a achiziționat bunuri și servicii.

Societatea consideră că a fost împovărată pe nedrept la plata cu obligații suplimentare, cu atât mai mult cu cât TVA este prescrisă, fiind depășită perioada de 5 ani.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală, urmare a verificării efectuate la S.C. M pentru perioada .2009- .2013 pentru impozitul pe profit și pentru perioada .2009- .2013 pentru TVA, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, au stabilit suplimentar în sarcina societății suma de S lei, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – accesorii aferente TVA.

Societatea are ca obiect principal de activitate „Activități în ferme mixte (cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor)”, cod CAEN 150.

Stare societate la data reluării procedurii: faliment.

Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X-Inspecție Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. .2014 au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. M**, pentru impozitul pe profit aferent perioadei .2009- .2013 și pentru TVA aferentă perioadei .2009- .2013, în vederea stabilirii obligațiilor fiscale datorate la bugetul general consolidat al statului.

Inspecția fiscală parțială a avut în vedere și indiciile transmise de Curtea de Conturi-Camera de Conturi X prin Decizia nr. .2014 privind tranzacțiile derulate de S.C. F, în perioada de inactivitate, constând într-un număr de patru facturi, reprezentând materiale de construcții în valoare de S lei, din care baza impozabilă de S lei și TVA în sumă de S lei emise către beneficiarul **S.C. M**

Organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014 în baza **Raportului de inspecție fiscală nr. .2014** și a Procesului verbal nr. .2014, prin care au constatat următoarele:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;

- S lei – TVA;
- S lei – accesorii aferente TVA.

Impozitul pe profit în sumă de S lei are următoarea componență: S lei pentru anul 2009, S lei pentru perioada .2010- .2010, S lei pentru perioada S.2010-S.2010, S lei pentru anul 2011, S lei pentru anul 2012 și 0 lei pentru anul 2013.

Pentru anul 2009, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a declarat un profit fiscal în sumă de S lei, din care a recuperat pierderea din anii precedenți în sumă de S lei, rezultând la sfârșitul anului 2009 un profit impozabil în sumă de S lei (S lei-S lei), căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

Întrucât impozitul minim corespunzător era de S lei, societatea a declarat un impozit pe profit aferent anului 2009 în sumă de S lei.

În urma inspecției fiscale, organele de control fiscal au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

Ținând cont de profitul impozabil calculat de societate în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil aferent anului 2009 și au stabilit că acesta este în sumă de S lei (18.920 lei profit impozabil societate+S lei cheltuieli respinse la deducere), căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2009 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei-S lei declarat de societate).

Pentru perioada .2010- .2010, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru perioada .2010- .2010 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru perioada .2010- .2010, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru perioada .2010- .2010 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru anul 2011, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2011 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2012 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** ($S \text{ lei} \times 16\%$).

Pentru anul 2013, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a declarat pierdere fiscală în sumă de -S lei.

Organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

Ținând pierderea fiscală declarată de societate în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil aferentă anului 2013 și au stabilit că acesta este în sumă de 0 lei (-S lei pierdere fiscală societate+S lei cheltuieli respinse la deducere), căruia îi corespunde un **impozit pe profit în sumă de 0 lei**.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de S lei ($S \text{ lei} + S \text{ lei} + S \text{ lei} + S \text{ lei} + S \text{ lei}$), s-au calculat pentru perioada .2009- .2014 **accesorii în sumă totală de S lei, din care dobânzi/ majorări de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei**.

TVA în sumă de S lei are următoarea componență: S lei TVA colectată suplimentar, S lei TVA respinsă la deducere ca urmare a faptului că persoana impozabilă nu a prezentat documentele de evidență contabilă pentru justificarea modului de determinare și contabilizare a TVA deductibilă, S lei ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate, S lei ajustare TVA stocuri.

Astfel, **TVA în sumă de S lei**, reprezintă TVA colectată aferentă avansurilor (cont 419 „Clienți creditori”) în sumă de S lei, înregistrate de persoana impozabilă în bilanța de verificare încheiată la .2013, anexată la bilanțul contabil la .2013 deus la organul fiscal teritorial.

TVA în sumă de S lei, reprezintă TVA respinsă la deducere ca urmare a faptului că persoana impozabilă nu a prezentat documentele de evidență contabilă pentru justificarea modului de determinare și contabilizare a TVA deductibilă.

Totodată, ținând cont și de Decizia nr. .2014 a Curții de Conturi-Camera de Conturi X privind tranzacțiile derulate de S.C. F , în perioada de inactivitate, organele de inspecție fiscală au constatat că, acea societate a emis către petentă patru facturi în perioada de suspendare (reprezentând materiale de construcții în valoare de 42.318 lei, din care baza impozabilă de S lei și TVA în sumă de S lei), facturi care nu au calitatea de document justificativ.

TVA în sumă de S lei, reprezintă ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate în perioada .2007.

În urma inspecției fiscale anterioare a fost emisă Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală X sub nr. .2008, prin care s-a stabilit ca persoana impozabilă să procedeze la ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate (motocvadriciclu POLARIS SPORTSMAN, instalație frigorifică și buldozer CATERRPILAR).

Societatea nu a făcut dovada ducerii la îndeplinire a măsurii respective, drept pentru care la inspecția fiscală prezentă, organele de control fiscal au procedat la ajustarea TVA în sumă de S lei.

TVA în sumă de S lei, reprezintă ajustarea TVA dedusă pentru bunurile de natura stocurilor existente în sold la data de .2013.

Astfel, Administrația Finanțelor Publice Moinești a emis la data de .2013 Decizia privind anularea din oficiu a înregistrării în scopuri de TVA nr. .2013, urmare a înscrierii în registrul comerțului a stării de inactivitate temporară pentru perioada .2013- .2016.

Societatea nu a procedat la ajustarea stocurilor existente în sold la data de .2013, drept pentru care organele de inspecție fiscală au efectuat ajustarea TVA în sumă de S lei.

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei+S lei), s-au calculat pentru perioada .2009- .2014 **accesorii în sumă totală de S lei, din care dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organului de inspecție fiscală și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

A. CONDIȚII PROCEDURALE

1. Referitor la invocarea prescripției dreptului organului de inspecție fiscală de a stabili impozit pe profit și TVA pentru anul 2009

În fapt, inspecția fiscală efectuată la societate pentru impozitul pe profit a vizat perioada .2009- .2013 și pentru TVA a vizat perioada .2009- .2013.

Inspecția fiscală a început în baza Avizului de inspecție fiscală nr. .2014, comunicat prin poștă contribuabilului cu recomandata nr. .2014, primită în data de .2014 cu mențiunea "calitatea primitorului-împuternicit".

Inspecția fiscală nu a fost înscrisă în Registrul Unic de Control, deoarece acesta nu a fost prezentat de administratorul societății, domnul C .

La data de .2014 este emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014 în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014 și a Procesului verbal nr. .2014, prin care au stabilit suplimentar următoarele:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – accesorii aferente TVA.

Societatea invocă prescripția dreptului organului de inspecție fiscală de a stabili impozit pe profit și TVA pentru anul 2009.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 91, art. 23, art. 85, art. 98** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

CAPITOLUL II

„Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale

ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

(3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală.

(4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârșirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă”.

ART. 23

„Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată”.

ART. 85

„Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată”.

ART. 98

“Perioada supusă inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție;

c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat”.

Din aceste prevederi legale se reține că dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, termen care începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală/dreptul de creanță fiscală, adică de la data de 1 ianuarie a anului următor datei la care s-a constituit baza de impunere care le generează.

Data la care s-a constituit baza de impunere care le generează este data la care plătitorul de venituri avea obligația depunerii la organul fiscal a declarației privind impozitul pe profit și TVA.

De asemenea, prevederile legale invocate stipulează că, în situația contribuabililor mijlocii și mici, inspecția fiscală trebuie să se efectueze asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali, dar se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

de 5 ani, dacă apar indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat.

Întrucât în cazul de față organul de inspecție fiscală a constatat că sunt indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, în mod legal a extins verificarea obligațiilor pe perioada de 5 ani fiscali.

Astfel, în cazul de față, declarația privind impozitul pe profit aferent anului 2009 trebuia depusă de către contribuabil în cursul anului 2010.

Prin urmare, dreptul organului fiscal de a stabili obligația de plată a impozitului pe profit în sarcina societății a început la data de .2011 și se sfârșește la .2015.

Deci organul fiscal la data emiterii deciziei de impunere contestate (.2014) era în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili impozit pe profit aferent anului 2009.

De asemenea, decontul de TVA aferentă anului 2009 trebuia depusă de către contribuabil pe data de 25 a lunii următoare celei pentru care se declară, deci tot în cursul anului 2009, excepție făcând TVA aferentă lunii decembrie 2009.

Prin urmare, dreptul organului fiscal de a stabili obligația de plată a TVA în sarcina societății pentru lunile ianuarie-noiembrie 2009 a început la data de .2010 și se sfârșește la .2014, iar pentru TVA aferentă lunii decembrie 2009 a început la data de .2011 și se sfârșește la .2015.

Deci organul fiscal la data emiterii deciziei de impunere contestate (.2014) era în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili TVA aferentă anului 2009.

Având în vedere prevederile legale invocate și analizate la acest capăt de cerere, **urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată** cu privire la susținerea petentei că s-a prescis dreptul organului de inspecție fiscală de a stabili impozit pe profit și TVA pentru anul 2009 **și a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**

2. Referitor la invocarea nerespectării dreptului contribuabilului de a obține amânarea inspecției fiscale

În fapt, petenta susține că prin adresa nr. .2014 a solicitat amânarea începerii inspecției fiscale pentru a doua jumătate a lunii august, pe motiv că administratorul societății este plecat în Statele Unite ale Americii la studii până în luna august 2014.

Societatea susține că organul de inspecție fiscală a emis în acest sens Decizia nr. .2014 prin care i se respinge solicitarea de amânare a inspecției fiscale, deci nu a dat curs solicitării sale și nu a luat în considerare motivele justificate ale absenței administratorului din țară, respectiv că nu este de rea credință și că intenția sa a fost de a prezenta documentele la revenirea în țară.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 101 și art. 102** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 101

“Avizul de inspecție fiscală

(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) După primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge de către organul fiscal prin decizie. În cazul în care organul fiscal a admis cererea de amânare a inspecției fiscale, comunică contribuabilului data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(3) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției fiscale;**
- b) data de începere a inspecției fiscale;**
- c) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;**
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale”.**

ART. 102

“Comunicarea avizului de inspecție fiscală

(1) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;**
- b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili”.**

Din aceste prevederi legale se reține că, înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală are obligația să înștiințeze, în scris, contribuabilul/plătitorul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

Contribuabilul are dreptul de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale, iar organul de inspecție fiscală aprobă sau respinge această cerere.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că prin adresa nr. .2014, societatea, prin consilierul său juridic-colaborator, a solicitat amânarea începerii inspecției fiscale pentru a doua jumătate a lunii august, pe motiv că administratorul societății este plecat în Statele Unite ale Americii la studii până în luna august 2014, societatea are activitatea suspendată din data de .2013, dar fără a anexa documente doveditoare care să susțină afirmațiile sale. De asemenea, nu au fost prezentate documente privind calitatea persoanei care a făcut solicitarea

de amânare a inspecției fiscale, respectiv dl. Neculcea Vasile, în calitate de consilier juridic-colaborator al societății.

Prin actul de control organul de inspecție fiscală face precizarea că, din consultarea dosarului fiscal gestionat de Serviciul Fiscal Orășenesc Moinești, nu s-a identificat nici un mandat sau împuternicire de reprezentare a societății.

Societatea susține că organul de inspecție fiscală a emis Decizia nr. .2014 prin care i se respinge solicitarea de amânare a inspecției fiscale și se menține data de începere a inspecției fiscale, și afirmă că acesta nu a dat curs solicitării sale și nu a luat în considerare motivele justificate ale absenței administratorului din țară, respectiv că nu este de rea credință și că intenția sa a fost de a prezenta documentele la revenirea în țară.

Față de aceste elemente prezentate în contestația depusă de societate, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .2014, organele de inspecție fiscală aduc lămuri suplimentare, care conduc la concluzia că există susceptibilitatea ca în perioada în care s-a desfășurat inspecția fiscală, administratorul societății să fi fost în țară, iar susținerile sale să fie nefondate, aceasta refuzând de fapt colaborarea cu organul de inspecție fiscală, astfel:

“în data de .2014 organele de inspecție fiscală s-au deplasat la sediul social/domiciliul fiscal al SC M situat în or , constatând următoarele:

-la această adresă, funcționează SC S -care deține punct de lucru declarat la organul fiscal teritorial;

-organele de inspecție fiscală nu au constatat desfășurarea de activități economice de către SC M

-nu a fost găsit administratorul societății;

-d-na C -administrator al SC M pentru perioada .2007- .2009, a declarat electronic că administratorul este plecat din țară, iar documentele vor fi puse la dispoziția organului de inspecție fiscală în data de .2014;

-în data de .2014 SC M a depus la organul fiscal teritorial bilanțul contabil la data de .2013 sub nr. .2014 (cu mențiunea “Administrator: C ”) existând susceptibilitatea că administratorul se afla în țară la data depunerii bilanțului sau bilanțul contabil a fost semnat de o persoană ce nu deține calitatea de reprezentant legal al persoanei impozabile;

-organul de inspecție fiscală a transmis prin poștă cu recomandată nr. .2014, înștiințarea pentru discuția finală înregistrată la A.J.F.P. -IF sub nr. .2014, prin care reprezentantul legal al societății a fost înștiințat că în data de .2014, va avea loc discuția finală asupra constatărilor și consecințelor fiscale urmare încheierii inspecției fiscale parțiale;

-în data de .2014 dl. C s-a prezentat la sediul A.J.P. X-Inspecție fiscală-S.I.F.4 PJ din or. C , fiindu-i înmânat proiectul raportului

de inspecție fiscală, urmând a exprima punctul de vedere în termen de 3 zile lucrătoare;

-în data de .2014 SC M a transmis adresa nr. .2014 înregistrată la A.J.F.P. -IF sub nr. .2014 prin care reprezentantul legal al societății dl. C precizează că a luat la cunoștință de constatările inspecției fiscale și renunță la dreptul de a exprima în scris un punct de vedere privind aceste constatări în termenul de 3 zile lucrătoare de la data înștiințării, urmând ca în termenul legal să se depună contestația".

- În speță, sunt aplicabile și prevederile **art. 64 și art. 65** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că, contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care stau la baza declarațiilor sale:

ART. 64

“Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere”.

ART. 65

“Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere prevederile legale invocate și analizate la acest capăt de cerere, întrucât petenta nu a făcut dovada cu documente a susținerilor sale, rezultă că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la respingerea solicitării de amânare a inspecției fiscale, drept pentru care **urmează a se respinge contestația formulată cu privire la invocarea nerespectării dreptului contribuabilului de a obține amânarea inspecției fiscale și a se procea la analiza pe fond a cauzei.**

B. CONDIȚII DE FOND

Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei, aferent perioadei .2009- .2013, accesorii aferente impozitului pe profit în sumă de S lei, calculate pentru perioada .2009- .2014, TVA în sumă de S lei, aferentă perioadei .2009- .2013 și accesorii aferente TVA în sumă de S lei, calculate pentru perioada .2009- .2014, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală, urmare a verificării efectuate la **S.C. M** pentru perioada .2009- .2013 pentru impozitul pe profit și pentru perioada .2009- .2013 pentru TVA, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, **au stabilit suplimentar în sarcina societății suma de S lei, reprezentând:**

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – accesorii aferente TVA.

Organele de inspecție fiscală, considerând că faptele constatate pot întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, în temeiul art. 4, art. 9 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, art. 135 din Noul Cod Penal, au înaintat către Parchetul de pe lângă Tribunalul X, Plângerea penală nr. .2014, împotriva numiților C și C , în calitate de administratori și asociați ai **S.C. M** , și împotriva **S.C. M** pentru prejudiciul adus bugetului de stat în sumă de S lei, respectiv impozit pe profit în sumă de S lei și TVA de plată în sumă de 615.999 lei, anexând în acest sens Procesul verbal nr. .2014.

Cu adresa nr. .2015, organele de inspecție fiscală revin la plângerea penală nr. .2014 și solicită majorarea prejudiciului adus bugetului de stat de la suma de S lei la S lei (S lei impozit pe profit + S lei TVA) pentru care statul se constituie parte civilă în procesul penal.

Prin Decizia nr. .2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații a dispus soluția de suspendare a soluționării contestației formulate de **S.C. M** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, cu privire la suma totală de S lei, întrucât pentru această sumă, organul de inspecție fiscală a înaintat către Parchetul de pe lângă Tribunalul X Plângerea penală nr. .2014, împotriva numiților C și C , în calitate de administratori și asociați ai **S.C. M** considerând că faptele constatate pot întruni elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, reluarea cauzei urmând a avea loc la momentul încetării definitive a motivului pentru care s-a dispus suspendarea.

Prin Ordonanța din .2018 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr./P/2014 se dispune:

- Clasarea cauzei penale în care s-au efectuat cercetări față de C , administrator statutar al S.C. M , sub aspectul săvârșirii infracțiunilor

de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2003, fiecare cu aplic. art. 35 alin. (1) din C.p. totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.p. întrucât nu există probe că acesta a săvârșit infracțiunile reținute în sarcina sa.

- **Clasarea cauzei penale, în care s-au efectuat cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală**, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 241/2003, întrucât din probatoriul administrat în dosarul cauzei nu rezultă existența faptelor.

- **Disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor de către organele de cercetare penală din cadrul IJ X-SICE față de suspectii C , administrator de fapt al S.C. M și S.C. M** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2003, fiecare cu aplic. art. 35 alin. (1) din C.p. totul cu aplicarea art. 38 alin. (1) C.p..

Prin Ordonanța de clasare din .2019 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosarul nr. .../P/2018 se dispune:

- **Clasarea cauzei față de C , administrator de fapt al S.C. M și S.C. M , ambii** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 241/2003, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

- **Clasarea cauzei față de C , administrator de fapt al S.C. M și S.C. M , ambii** sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de evaziune fiscală, prev. și ped. de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2003, cu aplic. art. 35 alin. (1) din Codul penal.

- **Menținerea măsurilor asiguratorii dispuse în cauză**, aceste măsuri urmând a înceta de drept dacă persoana vătămată/parte civilă, Agenția Națională de Administrare Fiscală - AJFP X, nu introduce acțiune în fața instanței civile, în termen de 30 zile de la data comunicării soluției.

Având în vedere că la data solicitării reluării societatea era în procedura de faliment, prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a solicitat administratorului judiciar P IPURL conform pct. 10.9 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, să precizeze dacă menține contestația formulată de societate, precum și să transmită actul de numire al acestuia în calitate de administrator judiciar.

Prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală să precizeze care este punctul său de vedere cu privire la legalitatea stabilirii impozitului pe profit și a TVA în sarcina societății, având în vedere cele două ordonanțe de clasare date în cauză, precum și să precizeze dacă aceste două ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic să precizeze dacă cele ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Cu adresa nr. .2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală răspunde că cele două ordonanțe sunt definitive și că sumele sunt stabilite în mod legal în sarcina societății.

Cu adresa nr. .2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019, P IPURL , în calitate de administrator judiciar al **S.C. M** precizează că este de acord cu formularea de către societate a contestației și anexează Încheierea din 2016 pronunțată de Tribunalul X-Secția a II-a Civilă în dosarul nr./2014*.

Prin adresa nr. .2019, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, revine la adresa transmisă anterior nr. .2019 și solicită Administrației Județene a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic să precizeze dacă cele ordonanțe sunt definitive și se poate relua soluționarea cauzei.

Cu adresa nr. .2019, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. .2019 și sub nr. 2019, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Serviciul Juridic răspunde că cele două ordonanțe sunt definitive.

1. Referitor la suma de S lei, reprezentând TVA aferentă perioadei .2009- .2013, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța asupra legalității stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare menționate, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală cu privire la sumele stabilite în sarcina S.C. M ca urmare a constatării faptului că există neconcordanțe între sumele declarate de societate și sumele declarate de partenerii săi de afaceri pe de o parte, iar pe de altă parte, administratorul societății nu a prezentat documente de evidență contabilă organelor de inspecție fiscală, iar prin Ordonanța din .2018 în Dosarul penal nr. .../P/2014 și Ordonanța de clasare din2019 în Dosarul penal nr. .../P/2018, Parchetul de pe lângă Tribunalul X, a dispus clasarea cauzei având ca obiect săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 alin.

(1) lit. a)-d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, întrucât nu există probe suficiente pentru a susține un act de acuzare.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X-Inspecție Fiscală, în baza Avizului de inspecție fiscală nr. .2014 au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. M** , pentru TVA aferentă perioadei .2009- .2013, în vederea stabilirii obligațiilor fiscale datorate la bugetul general consolidat al statului.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății **TVA în sumă de S lei**, reprezentând TVA respinsă la deducere ca urmare a faptului că persoana impozabilă nu a prezentat documentele de evidență contabilă pentru justificarea modului de determinare și contabilizare a TVA deductibilă.

Inspecția fiscală parțială a avut în vedere și indiciile transmise de Curtea de Conturi-Camera de Conturi X prin Decizia nr. .2014 privind tranzacțiile derulate de S.C. F , în perioada de inactivitate, constând într-un număr de patru facturi, reprezentând materiale de construcții în valoare de S lei, din care baza impozabilă de S lei și TVA în sumă de S lei emise către beneficiarul **S.C. M**

Astfel, organul de inspecție fiscală a constatat că, conform Monitorului Oficial al României-parte a IV-a nr. ... din ...2011- S.C. F , și-a suspendat activitatea începând cu data de .2011, iar potrivit Monitorului Oficial al României-parte a IV-a nr. .2011p , S.C. F își reîncepe activitatea din data de .2011.

Prin urmare, facturile nr. .2011, nr. .2011, nr. .2011 și nr. .2011 în baza cărora petenta a dedus TVA în sumă de S lei, au fost emise de S.C. F în perioada de suspendare a activității: .2011- .2011, astfel că acestea nu au calitatea de document justificativ conform Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la TVA în sumă de S lei, respinsă la deducere, societatea afirmă că, pentru bunurile achiziționate, petenta deține facturi fiscale emise în conformitate cu prevederile art. 155 pct. 46 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, dar datorită faptului că nu a fost în țară, administratorul nu a avut posibilitatea prezentării documentelor organelor de control.

Contestatoarea susține că, controlul inopinat a avut în vedere doar informațiile transmise de Curtea de Conturi, privind tranzacțiile derulate de S.C. F cu **S.C. M** drept pentru care s-a efectuat verificarea încrucișată numai cu petenta, fără a continua verificarea încrucișată și în situația constatării unor tranzacții nedeclarate în declarația 394, aferente semestrului I și II 2009, de persoanele impozabile de la care petenta a achiziționat bunuri și servicii.

Societatea consideră că a fost împovărată pe nedrept la plata cu obligații suplimentare, cu atât mai mult cu cât TVA este prescrisă, fiind depășită perioada de 5 ani.

Prin contestația formulată, societatea susține că deține facturi și documente de deducere și anexează copii după o serie de facturi de achiziție bunuri din perioada supusă verificării.

Cu privire la aceste facturi anexate, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. .2014, existent în original la dosarul cauzei, organul de inspecție fiscală precizează că:

“Precizăm că petenta a anexat la contestație în copie documente ce nu au fost prezentate organului de control pe durata desfășurării inspecției fiscale parțiale.

Simpla prezentare a documentelor în copie anexate la contestație nu dă dreptul automat societății la exercitarea deducerii TVA înscrisă în facturile fiscale, acest drept luând naștere doar în măsura prezentării facturilor în original, așa cum precizează pct. 46, alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003....”.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 94, art. 6, art. 7 și art. 10** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 94

“Obiectul și funcțiile inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;
- c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;
- d) solicitarea de informații de la terți;
- e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;
- f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;
- g) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;
- h) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;
- i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a);
- j) aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor legale;
- k) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal”.

ART. 6

“Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză”.

ART. 7

“Rolul activ

(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal”.

ART. 10

“Obligația de cooperare

(1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

(2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice și efective ce îi stau la dispoziție”.

Din textele de lege invocate mai sus se reține că inspecția fiscală verifică legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectarea prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor sale, organul de inspecție fiscală examinează documentele aflate în dosarul fiscal al contribuabilului, verifică concordanța dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului, discută constatările și solicită explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, solicită informații de la terți, stabilește corect baza de impunere, diferențele datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale, stabilește diferențe de obligații fiscale de plată, precum și obligații fiscale accesorii aferente acestora, efectuează investigații fiscale.

Organul fiscal examinează starea de fapt și utilizează toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

În aplicarea legii, organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale, iar contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în vederea efectuării inspecției fiscale, organul de control fiscal a anunțat contribuabilul cu privire la acest aspect prin avizul de inspecție fiscală nr. .2014.

Întrucât reprezentantul societății nu a prezentat documentele solicitate, în mod legal organul de inspecție fiscală a procedat la

aprecierea situației fiscale a contribuabilului în baza celorlalte informații pe care le-a obținut.

Astfel, a analizat declarațiile depuse de contribuabil, declarațiile depuse de partenerii de afaceri ai acestuia în relația cu petenta, precum și indiciile transmise de Curtea de Conturi-Camera de Conturi X prin Decizia nr. X.2014 privind tranzacțiile derulate de S.C. F în perioada de inactivitate, constând într-un număr de patru facturi, reprezentând materiale de construcții în valoare de S lei, din care baza impozabilă de S lei și TVA în sumă de S lei emise către beneficiarul **S.C. M**

Prin urmare, se reține că a analizat toate informațiile pe care le-a putut obține pentru determinarea cât mai aproape de realitate a situației fiscale a contribuabilului, având în vedere că nu a putut intra în posesia documentelor contabile ale societății.

- În ceea ce privește dreptul organului fiscal/organului de inspecție fiscală de a nu lua în considerare o tranzacție, sunt aplicabile prevederile **art. 11** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) **La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției”.**

- Prevederile **art. 11** s-au modificat prin Ordonanța Guvernului Nr. 8 din 23 ianuarie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, păstrându-și în esență conținutul, astfel:

ART. 11

“Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) **La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. În cazul în care tranzacțiile sau o serie de tranzacții sunt calificate ca fiind artificiale, ele nu vor fi considerate ca făcând parte din domeniul de aplicare al convențiilor de evitare a dublei impuneri. Prin tranzacții artificiale se înțelege tranzacțiile sau seriile de tranzacții care nu au un conținut economic și care nu pot fi utilizate în mod normal în cadrul unor practici economice obișnuite, scopul esențial al acestora fiind acela de a evita impozitarea ori de a obține avantaje fiscale care altfel nu ar putea fi acordate”.**

Rezultă din acest text de lege faptul că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot

reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

- Din punctul de vedere al TVA, sunt aplicabile prevederile art. 125[^]1, art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și ale pct. 46 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 125[^]1

“Semnificația unor termeni și expresii

(1) În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]30. taxă de dedus reprezintă taxa aferentă achizițiilor, care poate fi dedusă conform art. 145 alin. (2) - (4);”.

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...] (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

ART. 146

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”.

“Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială”.

- Prevederile art. 146 s-au modificat prin Ordonanța de Urgență a Guvernului Nr. 109 din 7 octombrie 2009 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, păstrându-și în esență conținutul, astfel:

ART. 146

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”.

- De asemenea, prevederile **art. 146** s-au modificat prin Ordonanța Guvernului Nr. 15 din 23 august 2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, păstrându-și în esență conținutul, astfel:

ART. 146

“Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare;”.

Din aceste prevederi legale se reține că persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor numai dacă aceste achiziții sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al facturii sau cu alte documente în care sunt reflectate livrări de bunuri sau prestări de servicii.

- În speță, sunt aplicabile și prevederile **art. 6** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează că:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Conform acestor prevederi legale, orice operațiune economico-financiară care a fost efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, și care dobândește astfel calitatea de document justificativ.

Se reține astfel, că este necesar ca operațiunea să existe, să fie reală, să fie efectuată, iar la baza ei să se regăsească o serie de documente justificative.

Persoanele care au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate documentele în cauză sunt direct răspunzătoare.

De asemenea, cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cui modificările și completările ulterioare, referitor la posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realității, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, privind recursul în interesul legii, în sensul de a stabili că TVA nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete sau care nu corespund realității, decide că „Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă [...].”

- Referitor la documentul “factură”, la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

ART. 155

“Facturarea

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.[...]

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

k) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”.

- Conform art. I pct. 29 și art. III din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, începând cu data de 1 ianuarie 2013, art. 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

ART. 155

“Facturarea

[...](5) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situații:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

[...]

(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;”

Din aceste prevederi legale se reține că un document este considerat factură dacă este emis pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii care au fost efectuate și dacă cuprinde în mod obligatoriu o serie de elemente, printre care și denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate.

Se observă astfel că, pentru a putea îndeplini calitatea de factură și de document justificativ de înregistrare în contabilitate, factura trebuie să fie în conformitate cu realitatea operațiunilor pe care le reflectă. Nu este admisă ca document justificativ o factură care are la bază operațiuni nereale.

În speță sunt aplicabile și prevederile **pct. 46** din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile **art. 14** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“46. - (1) Principiul prevalenței economicului asupra juridicului. Prezentarea valorilor din cadrul elementelor din bilanț și contul de profit și pierdere se face ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al operațiunii raportate, și nu numai de forma juridică a acestora.

(2) Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.

În condiții obișnuite, forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică. În cazuri rare, atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții și forma sa juridică, entitatea va

înregistra în contabilitate aceste operațiuni, cu respectarea fondului economic al acestora.[...]”.

ART. 14

“Criteriile economice

(1) Veniturile, alte beneficii și valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent dacă sunt obținute din activități ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale.

(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic”.

Se reține astfel din aceste prevederi legale faptul că la înregistrarea în contabilitate trebuie să se prezinte cât mai fidel operațiunile economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică.

Totodată, organul fiscal apreciază situațiile relevante din punct de vedere fiscal după conținutul lor economic.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, în urma verificării efectuate la societate, organul de inspecție fiscală a respins la deducere TVA aferentă unor facturi emise de un contribuabil aflat în perioada de suspendare a activității, precum și TVA dedusă de societate și declarată, dar pentru care aceasta nu a prezentat documente justificative de deducere.

Prin contestația formulată, societatea susține că deține facturi și documente de deducere și anexează copii după o serie de facturi de achiziție bunuri din perioada supusă verificării.

Cu privire la aceste facturi anexate, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. ../05.08.2014, existent în original la dosarul cauzei, organul de inspecție fiscală precizează că:

“Precizăm că petenta a anexat la contestație în copie documente ce nu au fost prezentate organului de control pe durata desfășurării inspecției fiscale parțiale.

Simpla prezentare a documentelor în copie anexate la contestație nu dă dreptul automat societății la exercitarea deducerii TVA înscrisă în facturile fiscale, acest drept luând naștere doar în măsura prezentării facturilor în original, așa cum precizează pct. 46, alin. 1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003....”.

În acest sens sunt aplicabile prevederile **art. 276** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 276

“Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...](4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

Conform acestor prevederi legale, contestatorul are dreptul de a depune probe noi în susținerea cauzei, situație în care organul de control fiscal trebuie să se pronunțe asupra acestora.

Organul de soluționare a contestațiilor se pronunță prin decizia de soluționare în funcție de susținerile părților, de prevederile legale în vigoare și de documentele existente la dosarul cauzei.

În situația de față, petenta a anexat la contestația depusă copii după o serie de facturi de achiziție bunuri din perioada supusă verificării, documente care nu au fost prezentate în timpul inspecției fiscale.

Organul de soluționare a contestațiilor nu se poate pronunța cu privire la dreptul de deducere a TVA care rezultă din aceste facturi.

În primul rând, documentele sunt în copie, or la baza înregistrării în contabilitate trebuie să se regăsească documente în original. În al doilea rând, trebuie analizate operațiunile în sine, respectiv dacă se justifică pentru interesul firmei, dacă sunt reale, dacă s-a făcut recepția, dacă au fost utilizate pentru firmă, dacă au fost evidențiate în contabilitate și declarate la organul fiscal, etc., elemente care sunt în sarcina inspecției.

Facem și precizarea că față de constatările organului de inspecție fiscală sunt opozabile cele rezultate din cercetarea penală, respectiv faptul că, în urma probatoriului administrat a rezultat faptul că atât administratorul statutar C cât și administratorul de fapt C au fost scoși de sub acuzația de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. a)-d) din Legea nr. 241/2005, întrucât nu există probe suficiente care să formeze convingerea că persoanele au comis infracțiunea reținută în sarcina lor, dispunându-se astfel clasarea cauzei.

Sunt aplicabile în acest sens prevederile **pct. 10.4 și 10.5** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și ale art. 277 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“10.4. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.

10.5. La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport

cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

ART. 277

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

[...]

(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă”.

În aceste condiții, organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra caracterului deductibil sau nedeductibil al TVA pentru achizițiile în cauză, în speță impunându-se efectuarea unei analize temeinice de către organele de inspecție fiscală în cadrul competențelor de care dispun, a tuturor documentelor pe care societatea le deține cu privire la aceste achiziții, ținând cont și de constatările consemnate în Ordonanțele date în procesul penal, organul de soluționare neputându-se substitui organelor de inspecție fiscală pentru efectuarea acestei analize.

Față de textele de lege invocate și de cele prezentate, se reține că prin Codul de procedură fiscală se reglementează un principiu de bază din activitatea organelor fiscale și anume principiul aplicării unitare a legislației, urmărind stabilirea corectă a impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat, contribuabilul având sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

Totodată, se mai reține că invocarea unor dispoziții legale, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru tranzacțiile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă ea din documentația relevantă disponibilă și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective.

Astfel, documentele existente la dosar nefiind de natură să clarifice complet și clar situația contestatarii, având în vedere cele prezentate, organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța asupra deductibilității fiscale a achizițiilor respective, impunându-se analizarea temeinică a tuturor aspectelor legate de efectuarea acestor operațiuni, respectiv analizarea tuturor informațiilor și documentelor necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, acesta având obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, să dea informații, să prezinte toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

În consecință, în temeiul prevederilor **art. 279 alin. (3) și alin. (4), art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ART. 279

[...]

(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”,

coroborate cu **pct. 11.4.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor

pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va desființa parțial** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, **cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA**, urmând ca în termen de 30 zile de la data comunicării deciziei de soluționare, având în vedere că petenta este contribuabil mic, altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, prevederile legale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare.

2. Referitor la suma de S lei, reprezentând TVA în sumă de S lei aferentă perioadei .2009- .2013, impozit pe profit în sumă de S lei aferent perioadei S.2009-S.2013, accesorii în sumă de S aferente impozitului pe profit, calculate pentru perioada .2009- .2014, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă în sarcina petentei, în condițiile în care contestatoarea nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma verificării efectuate, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina societății un impozit pe profit în sumă de S lei (S lei pentru anul 2009, S lei pentru perioada .2010- .2010, S lei pentru perioada .2010- .2010, S lei pentru anul 2011, S lei pentru anul 2012 și 0 lei pentru anul 2013) pentru perioada .2009- .2013.

Pentru anul 2009, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a declarat un profit fiscal în sumă de S lei, din care a recuperat pierderea din anii precedenți în sumă de S lei, rezultând la sfârșitul anului 2009 un profit impozabil în sumă de S lei (S lei-S lei), căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

Întrucât impozitul minim corespunzător era de S lei, societatea a declarat un impozit pe profit aferent anului 2009 în sumă de S lei.

În urma inspecției fiscale, organele de control fiscal au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

Ținând cont de profitul impozabil calculat de societate în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil aferent anului 2009 și au stabilit că acesta este în sumă de S lei (S lei profit impozabil societate+S lei cheltuieli respinse la deducere), căruia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2009 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei-S lei declarat de societate).

Pentru perioada .2010- .2010, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru perioada .2010-.2010 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru perioada .2010-3 .2010, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru perioada 2010-.2010 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru anul 2011, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2011 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

În consecință, au stabilit suplimentar pentru anul 2012 în sarcina societății un **impozit pe profit în sumă de S lei** (S lei x 16%).

Pentru anul 2013, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a declarat pierdere fiscală în sumă de -S lei.

Organele de inspecție fiscală au respins la deducere cheltuieli în sumă de S lei, aferente facturilor emise de partenerii de afaceri ai societății, facturi declarate de petentă, dar nedeclarate de aceștia prin declarația 394.

Ținând pierderea fiscală declarată de societate în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil aferentă anului 2013 și au stabilit că acesta este în sumă de 0 lei (-S lei pierdere fiscală societate+S lei cheltuieli respinse la deducere), căruia îi corespunde un **impozit pe profit în sumă de 0 lei**.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei+S lei+S lei), s-au calculat pentru perioada .2009- .2014 **dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.**

De asemenea, în urma verificării efectuate, organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina societății TVA în sumă de S lei (S lei TVA colectată suplimentar + S lei ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate, S lei ajustare TVA stocuri).

Astfel, **TVA în sumă de S lei**, reprezintă TVA colectată aferentă avansurilor (cont 419 „Clienți creditori”) în sumă de S lei, înregistrate de persoana impozabilă în bilanța de verificare încheiată la .2013, anexată la bilanțul contabil la .2013 depus la organul fiscal teritorial.

TVA în sumă de S lei, reprezintă ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate în perioada .2007.

În urma inspecției fiscale anterioare a fost emisă Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală X sub nr. .2008, prin care s-a stabilit ca persoana impozabilă să procedeze la ajustarea TVA dedusă inițial aferentă lucrărilor de modernizare a activelor corporale fixe și bunurilor de capital achiziționate (motocvadriciclu POLARIS SPORTSMAN, instalație frigorifică și buldozer CATERRPILAR).

Societatea nu a făcut dovada ducerii la îndeplinire a măsurii respective, drept pentru care la inspecția fiscală prezentă, organele de control fiscal au procedat la ajustarea TVA în sumă de S lei.

TVA în sumă de S lei, reprezintă ajustarea TVA dedusă pentru bunurile de natura stocurilor existente în sold la data de .2013.

Astfel, Administrația Finanțelor Publice Moinești a emis la data de .2013 Decizia privind anularea din oficiu a înregistrării în scopuri de TVA nr. .2013, urmare a înscrierii în registrul comerțului a stării de inactivitate temporară pentru perioada .2013- .2016.

Societatea nu a procedat la ajustarea stocurilor existente în sold la data de .2013, drept pentru care organele de inspecție fiscală au efectuat ajustarea TVA în sumă de S lei.

Petenta contestă sumele stabilite suplimentar, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 269** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 269

„**Forma și conținutul contestației**

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații trebuie să se regăsească motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

- **Art. 276** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 276

„**Soluționarea contestației**

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede:

„**11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 279 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației**

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

[...]”.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar TVA în sumă de S lei, impozit pe profit în sumă de S lei și accesorii impozit pe profit în sumă de S lei.

Petenta contestă sumele stabilite suplimentar în sarcina sa, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

Având în vedere că petenta nu depune documente și nu aduce argumente pentru a demonstra că nu datorează sumele contestate și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a se respinge ca nemotivată contestația** formulată cu privire la **suma de S lei, reprezentând TVA în sumă de S lei** aferentă perioadei .2009-.2013, **impozit pe profit în sumă de S lei** aferent perioadei .2009-.2013, **accesorii în sumă de S aferente impozitului pe profit**, calculate pentru perioada .2009- .2014, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014.

3. Referitor la suma de S lei, reprezentând accesorii aferente TVA calculate pentru perioada .2009- .2014, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă în sarcina petentei, în condițiile în care pentru o parte din debitul care le-a generat s-a dispus soluția de desființare a deciziei de impunere, iar pentru altă parte, contestatoarea nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei+S lei), s-au calculat pentru perioada .2009- .2014 **dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.**

Cu privire la TVA în sumă de S lei, se va dispune prin prezenta decizie de soluționare desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014.

Cu privire la TVA în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei) se va dispune prin prezenta decizie de soluționare respingerea ca nemotivată a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014.

Petenta contestă accesoriile în sumă de S lei aferente TVA, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 279 alin. (3) și alin. (4), art. 50, art. 129 și art. 281** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ART. 279

[...](3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(5) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”,

ART. 50

„Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele

administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

ART. 129

„Refacerea inspecției fiscale

(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

ART. 281

“Comunicarea deciziei și calea de atac

[...]

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 60 de zile în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.

(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

[...]

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal”.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei+S lei), s-au calculat pentru perioada .2009- .2014 **dobânzi/majorări de întârziere în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.**

Cu privire la TVA în sumă de S lei, se va dispune prin prezenta decizie de soluționare desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014.

Cu privire la TVA în sumă de S lei (S lei+S lei+S lei) se va dispune prin prezenta decizie de soluționare respingerea ca nemotivată a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr...2014.

Petenta contestă accesoriile în sumă de S lei aferente TVA, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

Având în vedere că pentru o parte din TVA contestată se va dispune soluția de desființare a deciziei de impunere, iar pentru o parte din TVA petenta nu aduce argumente, faptul că din documentele existente la dosar nu se poate determina care este cuantumul accesoriilor aferente fiecărei părți componente din TVA, și ținând cont și de principiul de drept **“accesorium sequitur principale”** (accesoriul urmează principalul), **se va desființa parțial** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, **cu privire la suma de S lei, reprezentând accesorii aferente TVA**, urmând ca, în termen de 30 zile, având în vedere că petenta este contribuabil mic, organul fiscal să procedeze la recalcularea accesoriilor în funcție de debitul datorat, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale și prevederile legale în vigoare.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, **pentru S.C. M cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA**, urmând ca în termen de 30 zile, având în vedere că petenta este contribuabil mic, altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, prevederile legale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare.

Art. 2. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, **pentru S.C. M, cu privire la suma de S lei, reprezentând accesorii aferente TVA**, urmând ca, în termen de 30 zile, având în vedere că petenta este contribuabil mic, organul fiscal să procedeze la recalcularea accesoriilor în funcție de debitul datorat, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale și prevederile legale în vigoare.

Art. 3. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. M** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. .2014, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2014, cu privire la **suma de S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – accesorii aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA.